

ISO 22005 มาตรฐานการสອบกลับได้ ของห่วงโซ่อุปทาน และอาหารสัตว์

กิตติพงศ์ อิริสวัสดิ์
kitijirawas@gmail.com

ระบบการสອบกลับได้ หรือ Traceability System ถือเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างมากสำหรับองค์กรต่างๆ ที่มีสูญเสียห่วงโซ่อุปทาน และอาหารสัตว์ โดยหมายความว่า องค์กรจะต้องกำหนดโดยลูกค้า ที่จะต้องมีการปฏิบัติตามให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ทั้งนี้รายละเอียด และความซับซ้อนของระบบการสອบกลับได้ของแต่ละองค์กรก็จะแตกต่างกันไปตามลักษณะของผลิตภัณฑ์ และวัตถุประสงค์ที่ต้องการ รวมไปถึงข้อกฎหมาย และความคาดหวังของลูกค้า ดังนั้น การจัดทำระบบการสอภกกลับได้เพื่อมาใช้งานจะขึ้นอยู่กับ

๑ ข้อจำกัดทางด้านเทคนิคขององค์การ และผลิตภัณฑ์ เช่น ลักษณะของวัตถุดิบ ขนาดของรูปแบบผลิต ขั้นตอนการปฏิบัติงานใน การจัดเก็บและการขนส่ง วิธีการบรรจุภัณฑ์ และการบรรจุภัณฑ์

๒ ต้นทุนและประโยชน์ที่จะได้รับจากการนำระบบดังกล่าวมาใช้

ทั้งนี้ทาง ISO (International Organization for Standardization) ซึ่งเป็นหน่วยงานสถาบันที่รับผิดชอบในการจัดทำ และดูแล มาตรฐานต่างๆ ได้มีการจัดทำมาตรฐานสำหรับระบบการสอภกกลับได้

ของห่วงโซ่อุปทาน เรียกว่า ISO 22005 (Traceability in the feed and food chain – General principles and basic requirements for system design and implementation) โดยมีการประกาศใช้ครั้งแรก ในเดือนกรกฎาคม ปี 2007

มาตรฐานสากลนี้จะระบุถึงหลักการพื้นฐาน และข้อกำหนด พื้นฐานเช่น สำหรับการออกแบบ และการดำเนินการระบบการ สอภกกลับได้ขององค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตอาหาร และอาหารสัตว์

1. หลักการพื้นฐาน และวัตถุประสงค์ ระบบการสอภกกลับได้ ที่จัดทำขึ้น จะต้องแสดงให้เห็นได้ถึงประวัติของผลิตภัณฑ์ รวมถึง สถานที่ของผลิตภัณฑ์ในแต่ละห่วงโซ่อุปทาน และอาหารสัตว์ โดยข้อมูล ต่างๆ เหล่านี้จะช่วยองค์กรในการติดตามหาสาเหตุของความไม่สงบคล้อง ตามข้อกำหนด และสามารถเรียกคืนผลิตภัณฑ์ออกจากตลาดได้ รวมถึงยังช่วยในการปรับปรุงการใช้งานและความน่าเชื่อถือของ สารสนเทศ ความมีประสิทธิผล และผลผลิตขององค์กรได้ ทั้งนี้ระบบ การสอภกกลับได้ ควรจะ

- สามารถทวนสอบดึงความถูกต้องได้
- นำไปใช้ได้อย่างสม่ำเสมอและเท่าเทียมกัน
- มุ่งเน้นที่ผลลัพธ์
- มีประสิทธิผลด้านต้นทุน
- สามารถนำไปปฏิบัติได้
- สอดคล้องตามข้อกฎหมาย หรือนโยบายที่เกี่ยวข้อง
- สอดคล้องตามข้อกำหนดของความถูกต้อง
- ในกรอบทั่วไปของการสอบกับด้วย ต้องการด้วย ตั้งนั้น ระบบการสอบกับด้วย จะต้องประกอบด้วย
- 1. วัตถุประสงค์
- 2. ภาระเบี่ยงและนโยบายที่เกี่ยวกับการสอบกับด้วย
- 3. ผลิตภัณฑ์และส่วนผสม
- 4. ตำแหน่งในห่วงโซ่อุปทานและอาหารสัตว์
- 5. การให้ผล
- 6. ข้อกำหนดด้านข้อมูลสารสนเทศ
- 7. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
- 8. เอกสาร
- 9. การประสานงานในห่วงโซ่อุปทานและอาหารสัตว์
- ครอบคลุมด้วย ต้องการด้วย ตั้งนั้น ระบบการสอบกับด้วย
- พิจารณาถึงปัจจัยหรือแหล่งกำเนิดของผลิตภัณฑ์
- ช่วยในการเรียกคืนสินค้ากลับมาอย่างองค์กร
- ระบุถึงองค์กรที่รับผิดชอบในห่วงโซ่อุปทานและอาหารสัตว์
- ช่วยในการทวนสอบความถูกต้องของข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์
- สื่อสารสารสนเทศไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้บริโภคที่เกี่ยวข้อง
- สอดคล้องตามข้อกฎหมาย ภาระเบี่ยงหรือนโยบายที่ในระบบทั่วไป ระบบทั่วไป หรือระบบห่วงโซ่อุปทาน
- ช่วยปรับปูจุความมีประสิทธิผล ผลผลิต และความสามารถในการทำให้ห้องขององค์กร
- 2. การออกแบบระบบการสอบกับด้วย การออกแบบระบบ

การสอบกับด้วย จะต้องคำนึงถึงความสมดุลกันของความต้องการที่แตกต่างกัน ความเป็นไปได้ทางเทคนิค และต้นทุนที่เกิดขึ้นที่ยอมรับได้ รวมถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการด้วย ตั้งนั้น ระบบการสอบกับด้วย จะต้องประกอบด้วย

1. วัตถุประสงค์
2. ภาระเบี่ยงและนโยบายที่เกี่ยวกับการสอบกับด้วย
3. ผลิตภัณฑ์และส่วนผสม
4. ตำแหน่งในห่วงโซ่อุปทานและอาหารสัตว์
5. การให้ผล
6. ข้อกำหนดด้านข้อมูลสารสนเทศ
7. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน
8. เอกสาร
9. การประสานงานในห่วงโซ่อุปทานและอาหารสัตว์

ในกระบวนการนี้ องค์กรจะต้องแสดงถึงความมุ่งมั่นขององค์กร ในการนำระบบการสอบกับด้วยของผลิตภัณฑ์ไปปฏิบัติ โดยมีการกำหนดและมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบให้อย่างชัดเจน รวมถึงการจัดให้มีทรัพยากรอย่างเพียงพอ โดยขั้นตอนดังนี้ ฯ จะประกอบด้วย

1. การนำไปปฏิบัติ องค์กรจะต้องแสดงถึงความมุ่งมั่นขององค์กร ในการนำระบบการสอบกับด้วยของผลิตภัณฑ์ไปปฏิบัติ โดยมีการกำหนดและมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบให้อย่างชัดเจน รวมถึงการจัดให้มีทรัพยากรอย่างเพียงพอ โดยขั้นตอนดังนี้ ฯ จะประกอบด้วย
2. ลิ๊งค์จากภาระเบี่ยงระบบการสอบกับด้วย
3. การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์ หรือกระบวนการ
4. ข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการสอบกับด้วย ได้
5. การปฏิบัติการแก้ไขที่เกี่ยวข้องกับการสอบกับด้วย
6. ข้อมูลจากลูกค้า รวมถึงข้อร้องเรียนที่เกี่ยวกับการสอบกับด้วย
7. การเปลี่ยนแปลงภาระเบี่ยงที่มีผลกระทบต่อการสอบกับด้วย
8. การประเมินผลด้วยเทคนิคทางสถิติ

จากข้อมูลดังนี้ ฯ ที่ได้อธิบายไว้ในมาตรฐานนี้ จะเป็นกรอบสำหรับการดำเนินการท่านนั้น ไม่ได้มีการระบุถึงวิธีการในการสอบกับด้วย ดังนั้น หากองค์กรที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานและอาหารสัตว์ อาจจะต้องมีการข้อมูลเพิ่มเติมถึงวิธีการในการสอบกับด้วย ที่มีประสิทธิผล และเหมาะสมกับแนวทางในการดำเนินการขององค์กรนั้น ๆ ต่อไป โดยใช้กระบวนการดำเนินการในมาตรฐานนี้เป็นแนวทาง เพื่อให้มันใช้ได้จริง องค์กรจะมีระบบการสอบกับด้วยที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สนับสนุนต่อระบบการจัดการความปลอดภัยของอาหารขององค์กร ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

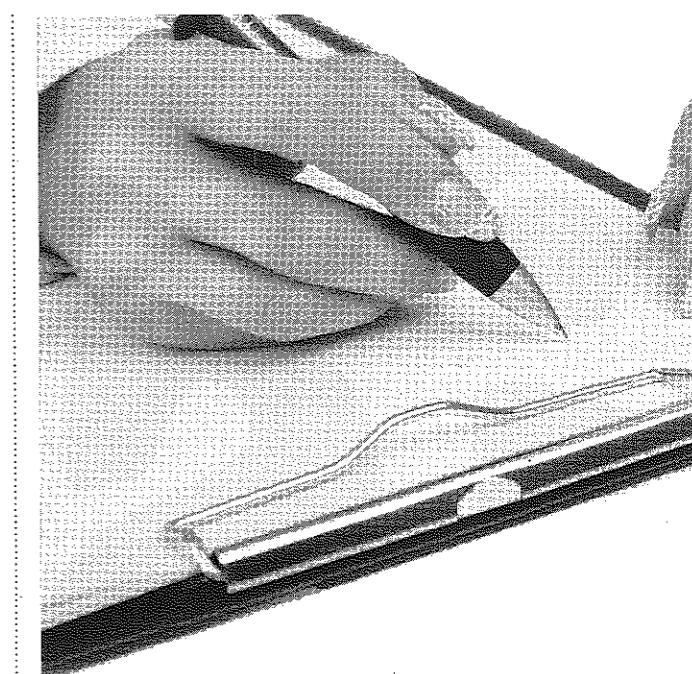
4. ขั้นตอนการดำเนินการในการจัดการข้อมูล และบันทึก
 5. ขั้นตอนการยกเลิกข้อมูลสารสนเทศ
- ทั้งนี้ขั้นตอนการปฏิบัติงานในการจัดการสารสนเทศของ การสอบกับด้วย จะครอบคลุมไปถึงสิ่งที่นำมาใช้ในการเข้ามายังการสอบกับด้วย รวมถึงนักท่องเที่ยวที่เข้ามายังสถานที่ท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ ยังด้วยมีการจัดทำขั้นตอนการปฏิบัติที่เกี่ยวกับการจัดการ กับความไม่สอดคล้องตามข้อกำหนดในระบบการสอบกับด้วย ได้ ทั้งการแก้ไข (correction) และการปฏิบัติการแก้ไข (corrective action) ด้วย

นอกจากนั้นองค์กรจะต้องมีการจัดทำเอกสารที่ดำเนิน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของระบบ โดยเอกสารที่เหมาะสมอย่างน้อย ควรจะประกอบด้วย

- คำอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนต่าง ๆ ในห่วงโซ่อุปทาน
- คำอธิบายเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดการ ข้อมูลการสอบกับด้วย
- เอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษร หรือบันทึกของกิจกรรมการสอบกับด้วย และกระบวนการผลิต รวมถึงผลลัพธ์ของการทวนสอบ ความถูกต้อง และการตรวจประเมินผลการสอบกับด้วย

○ เอกสารที่ระบุถึงการดำเนินการในการจัดการกับความไม่สอดคล้องตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับระบบการสอบกับด้วย

- ระยะเวลาระบบทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ ที่มีผลลัพธ์ที่ได้จากการทวนสอบ อาทิ ให้ต้องมีการปฏิบัติการแก้ไข หรือการปฏิบัติการป้องกัน รวมไปถึงการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้การทวนสอบ ควรจะครอบคลุมทั้งประเด็นต่าง ๆ ประกอบด้วย

5. การทบทวน องค์กรจะต้องมีการทบทวนระบบความสามารถในการสอบกับด้วย ได้ตามช่วงเวลาที่เหมาะสม หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญเกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ ผลิตภัณฑ์ หรือกระบวนการ ซึ่งผลที่ได้จากการทบทวน อาจทำให้ต้องมีการปฏิบัติการแก้ไข หรือการปฏิบัติการป้องกัน รวมไปถึงการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้การทบทวน ควรจะครอบคลุมทั้งประเด็นต่าง ๆ ประกอบด้วย

1. ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการสอบกับด้วย ได้
 2. ลิ๊งค์จากภาระเบี่ยงระบบการสอบกับด้วย
 3. การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์ หรือกระบวนการ
 4. ข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการสอบกับด้วย ได้จากองค์กรนั้น ๆ ในห่วงโซ่อุปทาน
 5. การปฏิบัติการแก้ไขที่เกี่ยวข้องกับการสอบกับด้วย
 6. ข้อมูลจากลูกค้า รวมถึงข้อร้องเรียนที่เกี่ยวกับการสอบกับด้วย
 7. การเปลี่ยนแปลงภาระเบี่ยงที่มีผลกระทบต่อการสอบกับด้วย
 8. การประเมินผลด้วยเทคนิคทางสถิติ
- จากข้อมูลดังนี้ ฯ ที่ได้อธิบายไว้ในมาตรฐานนี้ จะเป็นกรอบสำหรับการดำเนินการท่านนั้น ไม่ได้มีการระบุถึงวิธีการในการสอบกับด้วย ดังนั้น หากองค์กรที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานและอาหารสัตว์ อาจจะต้องมีการข้อมูลเพิ่มเติมถึงวิธีการในการสอบกับด้วย ที่มีประสิทธิผล และเหมาะสมกับแนวทางในการดำเนินการขององค์กรนั้น ๆ ต่อไป โดยใช้กระบวนการดำเนินการในมาตรฐานนี้เป็นแนวทาง เพื่อให้มันใช้ได้จริง องค์กรจะมีระบบการสอบกับด้วยที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สนับสนุนต่อระบบการจัดการความปลอดภัยของอาหารขององค์กร ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้